

SV. Det ser du for eksempel i synet på innskolene, som har sammenheng med at så mange i SV har gått på steinerskole. Det blir litt som i gamle dager, da man pleide å si at SV-ere var for døgnåpne butikker, fordi de ville ha baguette og rødvinn om natta.

Kristin Clemet, Civita, Klassekampen

1/11-10

Andreas Hompland

64-årig jogger og frilansskribent, Vårt Land

lige til å si at sannne de saftigste overskri

Pensjonert di

DEBATT Agderposten forbeholder seg retten til å forkorte innlegg, publisere dem i avis og på nett, samt lagre publisert stoff elektronisk. Innlegg skal underskrives med telefonnummer også på e-post. Adresse: Agderposten, postboks 8, 4801 Arendal. Merk konv. «debatt». Send e-post til: debatt@agderposten.no. NB! Inns

ANDRE VERDENSKRIG

Nasjonal Samling, nazismen og NS-barn

Knut Engelskjøn tar i sitt innlegg 14.10 feil på flere punkt: For det første har jeg aldri påstått meg å skrive på andres vegne, heller ikke på vegne av andre med foreldre som var medlemmer av Nasjonal Samling. Også jeg er imot at noen oppkaster seg til å være «Talsmann for NS-barn». NS-barn må som alle andre ha lov til å mene hva de selv mener, ut fra egne erfaringer, kunnskap og tenkning.

For det andre: Quislings to regjeringer var ikke innsatt av Terboven eller andre tyskere. For det tredje: Den tyske okkupasjon var ikke et brudd på folkeretten.

Antinazisten dr. Scharf-fenberg hadde rett da han skrev følgende i forordet til boken «Norske aktstykker til okkupasjonsforhistorie» (1950): «Kunne Norge ved en klok utenriks- og forsvarspolitik sluppet å bli trukket inn i krigen, på samme måte som under den første verdenskrig? Jeg anser okkupasjonen 9. april 1940 som den største skam og dens følger som den største ulykke i Norges historie».

«En objektiv vurdering krever svar på følgende spørsmål:

- Søkte vestmaktene å trekke Norge inn i krigen mot Tyskland? Forberedte de okkupasjon av baser på Norges kyst?
- Førte Norge en strengt upartisk nøytralitetspolitikk? Ville eller kunne Norge motsette seg vestmaktens planer?

● Fant Tyskland skandinavisk nøytralitet mest fordelaktig for sine egne interesser?

● Hadde Tyskland grunn til å frykte en britisk-fransk okkupasjon av Norge?

Den som svarer: ja til det første spørsmål, nei til det annet spørsmål, ja til det tredje og fjerde spørsmål, blir logisk forpliktet til å erkjenne at den tyske okkupasjon 9. april 1940 var ikke folkerettsstridig. På grunnlag av sikre kjensgjerninger anser jeg disse svar som vitenskapelig riktige, jeg er derfor tvunget til denne smertelige konklusjon. For Norge har den skjebnesvangre feil vært at vår utenriks- og forsvarspolitik helt fra unionsbruddet 1905 bygde på at Storbritannia ville beskytte oss med sin mektige flåte. Derfor kunne Norge spare utgiftene til et eksistensforsvar og nøye seg med et etiketteforsvar (Mowinckels program) eller et «vaktvern» som ikke skulle bruke våpen (Arbeiderpartiets program).»

Terboven forbød andre partier enn Nasjonal Samling i september 1940. Det var etter at de øvrige partier hadde blamert seg bl.a. ved å akseptere å avsette Kongen. Nasjonal Samling mente at det at Norge ble okkupert var det endelige beviset på at systemet med parlamentarismen (innført 1884) hadde spilt fallitt. Det var på tide å prøve det de mente var mer i samsvar med Grunnloven (§57, Bondeparagrafen, opphevet i 1952):

At grunnlaget for valg ikke skulle være partier, men fagorganisasjoner (laug). NS mente at de forskjellige oppfatninger

skulle brytes innen bevegelsen. Motstanden skyldtes at Nasjonal Samling ble identifisert med tyskerne og beskyldt for nazisme/rasisme/diktatur. Derfor ble det ikke valg i okkupasjonstiden i Norge. I Danmark var det valg i 1943.

Administrasjonsrådet hadde på oppfordring fra tyskerne lagt ned det norske forsvaret. NS ville «gjenreise den norske våpenære», med et nytt norsk forsvar som kunne bety et troverdig nøytralitetsvern, slik at nordmenn kunne overtale tyske soldater i Norge, og okkupasjonen kunne opphøre. Slik mente frontkjemperne å kjempe for Norges frihet.

Alle land, også nøytrale som Sverige, hadde sensur under 2. verdenskrig. Medlemmer av NS måtte ta hensyn til sin meglerrolle mellom landsmenn og tyskere når de uttalte seg. I Norge var sensuren like streng i etterkrigstiden. 30.000 ble straffet utelukkende for den meningsyttring det var å melde seg inn i Nasjonal Samling.

«Carl Fredriksens Transport», som reddet de fleste norske jøder over til Sverige ble glemt etter at de vitnet i Feldmannsaken, og påpekte at jødeforfølgelsen i Norge for alvor kom i gang fordi en grenselos fra Milorg hadde skutt en uvæpnet politimann på Haldentoget.

Nå som de er døde og ikke kan protestere mot å bli innlemmet i Milorg, huskes de igjen. Milorglederen i Oslo, Oliver H. Langeland, ble rettsforfulgt og glemt fordi han i de beslaglagte og nå nyutgitte bøkene «Dømmer ikke» og

«For at I ikke skal dømmes» (Mt. 7.1.) påpekte at etterkrigsoppgjøret langt fra var et rettsoppgjør som tok hensyn til vårt lands eksisterende lover.

Inger Cecilie Stridsklev
Skien

NORSK FORSKNING

Femårsjubileum uten jubel

Nylig la regjeringen frem «Flertallsregjeringens statusrapport. Politisk regnskap Stoltenberg II-regjeringen 2005-2010». Rapporten er på 257 sider, forskningssatsingen til regjeringen i femårsperioden omtales på to sider. Omfanget harmonerer beklageligvis med oppnådde resultater.

Målet med forskningspolitikk er å skape ny viten til beste for fellesskapet. Forskningspolitikken fremste ambisjon og oppgave må derfor være å legge til rette for en god arbeids-situasjon for forskerne – dette er i bunn og grunn den beste og eneste måten å fremme forskningen på. Ny kunnskap skapes gjennom individers arbeidsinnsats. Dette perspektivet må systemene og budsjettene tilpasses.

Hva har så skjedd med forskningsbetingelsene den tiden Stoltenbergs regjering har styrt landet? Veksten i økonomi inn i forskningssektoren har økt – men virkningene på arbeidsvilkårene for forskerne har langt fra vært så positiv som satsingen skulle tilsi.

De aller fleste av de ansatte i vitenskapelig stilling ved våre universiteter og høyskoler har